

עמ"ת 55508/11/14 - מדינת ישראל נגד מאהר שחאדה, אנואר ג'אבר

1 בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט אריה רומנוב

עמ"ת 55508-11-14

בעניין: מדינת ישראל

העוררת

נגד

1. מאהר שחאדה
2. אנואר ג'אבר

המשיבים

ב"כ העוררת: עו"ד קרן גודלשטיין - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ב"כ משיב 1: עבד דראושה

ב"כ משיב 2: עו"ד נטלי לוי

החלטה

1. מונח לפניי ערר על החלטתו מיום 25.11.14 של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת מ' קסלסי) שניתנה במסגרת מ"ת 53120-11-14. בהחלטתו הנ"ל דחה בית המשפט את בקשתה של העוררת להורות על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם, והורה על שחרורם בתנאים הבאים: משיב 1 - הפקדת עירבון בסך של 4,000 ₪; חתימה על התחייבות עצמית וערבות צד ג' בסך של 10,000 ₪; והתחייבות להתייצב לדיונים. משיב 2 - מעצר בית לילי בבית הוריו; הפקדת עירבון בסך של 4,000 ₪; חתימה על התחייבות עצמית וערבות צד ג' בסך של 10,000 ₪; והתחייבות להתייצב לדיונים.

2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום במסגרתו מיוחסות להם עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא והכשלת שוטר. על פי כתב האישום, ביום 16.11.14 בשעות הערב גנבו המשיבים את רכבו של המתלונן שחנה בקרבת ביתו שבעיר חולון. בהמשך לכך, הגיעו המשיבים עם הרכב למחסום קלנדיה. שוטרים שהיו במקום הבחינו בכך שהמשיבים מנסים להימנע מלעבור עם הרכב במחסום ולחזור כלעומת שבאו. השוטרים החלו להתקדם רגלית אל עבר הרכב ואולם בשלב מסוים יצאו המשיבים מהרכב והחלו להימלט מהמקום בעוד השוטרים דולקים בעקבותיהם וצועקים לעברם לעצור. בסוף המרדף נעצרו המשיבים סמוך למחסום.

עמוד 1

3. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום הסכימה ב"כ משיב 2 לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו של משיב זה וטענה לקיומה של חלופת מעצר. אשר למשיב 1, בית המשפט קבע, כי גם לגביו קיימות ראיות לכאורה, וזאת מעצם שהותו ברכב הגנוב. עם זאת בית המשפט ציין בהחלטתו, כי הראיות לגביו אינן חזקות וכי ייתכן שהרכב נגנב על ידי אחרים והוא הצטרף למשיב 2 בנסיעה לאחר שפעולת הגניבה כבר בוצעה כשעתיים קודם לכן. את החולשה בראיות בעניינו של משיב 1 ראה בית המשפט בכך שמצא הבדל בולט בלבוש בין לבושו של אחד מהגנבים - כפי שתועדו במצלמת אבטחה שהוצבה בסמוך לביתו של המתלונן ותיעדה את אירוע הגניבה - לבין לבושו של משיב 1. אשר לקיומה של חלופת מעצר, הרי שבהתחשב בכך שהמשיבים נעדרים עבר פלילי ובכך שמדובר בעבירת רכוש סבר בית משפט קמא כי קיימת חלופת מעצר ראויה בעניינם של המשיבים. בסופו של יום, כאמור, הורה בית משפט השלום על שחרורם של המשיבים בתנאים שפורטו לעיל.

4. כאמור, במסגרת הערר המונח לפני עותרת העוררת לכך שאורה על ביטול החלטתו של בית משפט השלום ועל מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. העוררת טוענת כי קיימות ראיות לכאורה משמעותיות בעניינם של שני המשיבים, וכי חלופת המעצר שהוצגה אינה מספקת ואין בה כדי לאיין את מסוכנותם הנטענת של המשיבים.

5. ב"כ המשיבים טענו בדיון שהתקיים לפני כי גם אם ניתן לומר שיש ראיות לכאורה, הרי שהם חולקים על עוצמתן, וכי מכל מקום ניתן להסתפק בענייננו בחלופת מעצר. הוצגה גם פסיקה בתמיכה לטענה זו.

6. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה שיש לדחות את הערר, למעט שינוי אחד שאני סבור כי יש לערוך בהחלטתו של בית משפט השלום. ככל שמדובר בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, אני סבור כי קיימת תשתית ראייתית מספקת לשב זה של ההליך. בהקשר זה די אם אפנה לעובדה ששני המשיבים נתפסו ברכב גנוב בסמוך לאחר גניבתו, ולתרגיל חקירה שבוצע למשיבים, שלכאורה גם בו יש כדי לסבך את השניים. אשר לחלופת מעצר. עניין לנו במשיבים שהם נעדרים עבר פלילי המואשמים בביצוע עבירת רכוש. בהקשר זה מקובלת עליי עמדתו של בית משפט השלום ולפיה אין מקום להורות במצב דברים זה על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים. יחד עם זאת, אני סבור כי תנאי השחרור שנקבעו על ידי בית המשפט ביחס למשיב 1 הם מקלים מדי, וכי יש מקום להשוות את תנאי השחרור בעניינם של המשיבים, כך שגם משיב 1 ימצא במעצר בית לילי בדומה למשיב 2. לפיכך אני קובע, כי להחלטתו של בית משפט קמא בעניינו של משיב 1 יתוסף תנאי נוסף לשחרורו והוא שמשיב 1 ימצא אף הוא במעצר בית לילי בבית אביו בכפר עקב החל מהשעה 19.00 עד 07.00 בבוקר למחר.

7. **סוף דבר.** בכפוף לאמור בסיפא של פסקה 6 הנ"ל, הערר נדחה.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ה, 27 נובמבר 2014, במעמד

הנוכחים.